

Til beslutningsforslag nr. B 118. Betænkning afgivet af Forsvarsudvalget den 20. marts 2003

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militær deltagelse i en multinational indsats i Irak

[af udenrigsministeren (Per Stig Møller)]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 18. marts 2003 og var til 1. behandling den 19. marts 2003. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Forsvarsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 3 møder.

Samråd

Udvalget har stillet 2 spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse og 2 spørgsmål til udenrigsministeren til mundtlig besvarelse. Ministrene har besvaret spørgsmålene i samråd med udvalget den 20. marts 2003.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 143 spørgsmål til udenrigsministeren og forsvarsministeren til skriftlig besvarelse, som ministrene har besvaret. Desuden har udvalget stillet 36 spørgsmål til udenrigsministeren og forsvarsministeren, som forventes besvaret inden beslutningsforslagets 2. behandling.

Nogle af udvalgets spørgsmål og udenrigsministerens og forsvarsministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (S, SF, RV, EL og KRF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Socialdemokratiet mener, at den danske regering har truffet en historisk beslutning. Desværre er der tale om en forkert beslutning om at deltage i en krig, uden at den er støttet af et bredt flertal i Folketinget.

Det er et brud af historiske dimensioner på den tradition, der har været her i landet. Der er ingen historiske fortilfælde for, at en dansk regering har villet sende danske soldater til krigshandlinger, uden at det støttes af et bredt flertal i Folketinget.

Det beklager vi dybt fra Socialdemokratiets side – det er ulykkeligt for Danmark.

Det er regeringens valg!

Socialdemokratiet har i sagen haft den klare oplevelse, at vi og regeringen var enige om linjen i Irakkrisen, nemlig at Danmark ville kunne sende danske soldater til Irak for at bidrage til afvæbningen af Saddam Hussein, hvis der forelå en ny beslutning fra FN. Socialdemokratiet havde klart den opfattelse, at regeringen var enig i, at den tidligere sikkerhedsrådsresolution 1441 ikke var grundlag nok for en krig.

Den holdning har vi ikke stået alene med fra dansk side. Tværtimod blev det klart udtrykt af et stort flertal af de lande, der stemte for resolution 1441, at det ikke var en adgangsbillet til at starte en krig.

Regeringen har nu skiftet spor og påtager sig dermed et stort ansvar ved at insistere på at del-